

A Pécsi Ítéltábla a Verőci Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű, a **II.rendű felperes neve** II. rendű (mindketten címük) felpereseknek - a dr. Koltai Tibor ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, a **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen - társaságból történő kiválás miatti vagyoni elszámolás és egyéb iránt perében a ... Törvényszék 2013. november 19. napján kelt számú ítélete ellen I. és II. rendű alperes 136. szám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen, 15 napon belül a felpereseknek egyenként 55.500 - 55.500 (ötvenötezer-ötszáz - ötvenötezer-ötszáz) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesek a többször módosított kereseti kérelmükben egyetemleges jogosultként összesen 64.646.616.- forint és késedelmi kamata megfizetésére kérték alpereseket kötelezni, ebből 8.935.250.- forintot tagi kölcsön címén, a fennmaradó 55.693.366.- forintot az I. rendű alperesi társaságból kilépésükkel kapcsolatos elszámolásból eredő igényként érvényesítették. Az elszámolás során a társaság tulajdonában álló ingatlant forgalmi értéken kérték elszámolni.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy az I. rendű alperes a tulajdonában álló ingatlan kizárólag a II. rendű alperes által biztosított tagi hitelből vásárolta, a felújítás sem közös pénzből történt, a felperesekkel könyv szerinti érték alapján kell elszámolni, és a nekik járó összegből le kell vonni az ingatlan vásárlásakor visszaigényelt ÁFA összegéből kifizetett részt.

AÍtéltábla, mint másodfokú bíróságszámú részitélete alapján megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg felpereseknek egyenként 11.806.602 forintot társaságból kiválás miatti vagyoni elszámolás címén, annak 2004. augusztus 14. napjától számított késedelmi kamatával együtt azzal, hogy a II. rendű alperes

ugyanezen összeg megfizetésére akkor köteles, ha az I. rendű alperestől a marasztalási összeg nem hajtható be. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Tényként megállapította, hogy a II. rendű alperes alakulástól beltagja az I. rendű alperesnek, míg I. rendű felperes 1997. január 22-étől, II. rendű felperes pedig 1996. december 8-ától 25-25 % üzletrész megszerzésével lett a Bt. kültagja. 2004. február 12-én a viszony megromlása miatt a felperesek a tagsági viszonyukat felmondták, azt az I. rendű alperesi taggyűlés határozatával elfogadta, ezért 2004. május 12. napján a felperesek tagsági jogviszonya megszűnt. Az I. rendű alperes a könyv szerinti érték alapján végzett elszámolása eredményeként egyenként 1.244.442 forintot utalt át a felpereseknek. Az elsőfokú bíróság a (rég) Gt. 95. § (1) és (2) bekezdése alapján az I. rendű alperesi vagyon tényleges forgalmi értéke alapján - figyelemmel az eljárás során beszerzett, és a felek által elfogadott szakértői véleményekre - végezte el az elszámolást, elfogadva a könyvelésben szereplő II. rendű alperesi tagi hitelt és beszámítva az elszámolás jogcímen teljesített összeget is. A felperesek tagi hitellel kapcsolatos követelését kölcsönszerződés, illetve egyéb okirati bizonyíték hiányában alaptalannak találta.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, kérték az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, és a marasztalási összeg egyenként 1.750.000 forinttal - a felpereseknek kifizetett ÁFA visszatérítés összegével - történő leszállítását. Utaltak arra, hogy a felperesek is elismerték, hogy az ingatlan vásárlásakor visszaigényelt ÁFA 50 %-át, - 3.500.000 forintot - az I. rendű alperes kifizette a részükre.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Hivatkoztak arra, hogy az I. rendű alperesi kifizetés 1997-ban történt, az alperesi követelés elévült.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, abból a kereset tekintetében - a fellebbezéssel érintett körben - helyes jogi következtetést vont le, e körben döntését helyes jogi indokokkal támasztotta alá. Az alperesi beszámítási kifogással összefüggésben egészíti ki a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbiakkal:

Az alperesek az eljárás során - nyilatkozatuk tartalma szerint - beszámítási kifogást terjesztettek elő, kérték a felpereseket elszámolás címén megillető összegbe az I. rendű alperes által korábban kifizetett összeg beszámítását. A felperesek elismerték az összeg átvételét, de arra hivatkoztak, hogy a követelés elévült, a kifizetés ugyanis 1997. június 19-én történt, a felperesi igény, mint ellenkövetelés pedig 2004. május 12-én keletkezett.

A Ptk.296.§ (1) bekezdése szerint a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű és lejárt követelését - ha a jogszabály kivételt nem tesz - a jogosulthoz intézett vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal tartozásába beszámíthatja. A

Ptk. 297. § (2) bekezdése szerint a jogosult nem számíthatja be a bírósági úton nem érvényesíthető követelését, elévült követelését azonban beszámíthatja, ha az elévülés az ellenkövetelés keletkezésekor még nem következett be. Az alperesek követelésének elévülése - ha a kifizetés jogcím nélküli volt - a Ptk. 326. § (1) bekezdése alapján, a Ptk.364.§-ára és a Ptk.360.§ (1) bekezdésére figyelemmel a kifizetéskor, 1997. június 19-én megkezdődött, és az elévülés a Ptk. 324. (1) bekezdése alapján 5 év elteltével, 2002. június 19-én bekövetkezett. A felperesi követelés 2004. év májusában keletkezett, ebben az időpontban az alperesi igény már elévült, az alperesek elévült követelése a felperesek követelésébe Ptk.297. § (2) bekezdése nem számítható be.

A fentebb kiegészített indokokkal hagyta helyben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján

Az alperesi fellebbezés eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek viselni a felperesek másodfokú eljárás során felmerült költségét, mely költség a felpereseket képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján megállapított munkadíja.

Pécs, 2014. május 14.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró